

de andre, som den ærede Minister har lovet at henvende Justitsministerens Opmærksomhed paa. — Med Hensyn til Skattevæsenet gjorde det ærede Medlem for Veile (Berg) igaar forskjellige Bemærkninger. Hvoormeget jeg end kan anerkjende hans Foredrag i det Hele, er der dog enkelte Punkter, som efter min Anskuelse ere fuldstændig urigtige. Som jeg allerede idag har omtalt, ere hans Betragtninger om Skovvæsenet, efter mine Anskuelser, det Mest af det Rigtige. Jeg skal med et Par Ord omhandle hans Ytringer om Skattevæsenet. Han søgte, og vistnok tildeels med Rette, at tilbagevise adskillige Ytringer, der idelig fremkomme om Kjøbstædernes Prægravation og Overbeholdelse, men det forekommer mig dog, at hans Ytringer om Bygningsafgiften ere alt Andet end rigtige. Han sammenlignede Bygningsafgiften med Afgiften af Jord; dette er ikke rigtigt. Statterne paa Jorden ere jo tildeels i Virkeligheden ikke Statter; tilhyneladende see de ud, som om de vare det, men i Virkeligheden ere de kun at betragte som Prioriteter, de ere udjævne, der er taget Hensyn til dem i Handel og Wandel. Med Bygningsafgiften derimod forholder det sig paa en heelt anden Maade. Hvad der gjælder om Afgiften af Jord, kan vel ogsaa gjælde om en Deel af Bygningsafgiften; det er om de Grunde, hvis Værdi, hvis Indtægt bestemmes ved det, man i det økonomiske Sprog kalder Monopolpris, hvor Eierne allerede iforveien erholde hele den Veie, Brugerne ville give, og hvor de derfor ikke kunne vælte Skatten over. Men det er ogsaa kun en Deel, for Størstedelen gjælder det ikke, thi det forholder sig i Virkeligheden saaledes, at Bygningsafgiften i Almindelighed væltes over paa Leierne. Det gjælder tildeels om Bygningsafgiften paa Huusleiligheder midt i Kjøbenhavn, hvor der dog tildeels er Monopolpris, det gjælder om Bygningsafgiften i de udbvendige Dele af Kjøbenhavn, det gjælder om Bygningsafgiften for den væsentlige Deel i Kjøbstæderne, at det er Leierne, der betale Skatten. Det gjælder fuldstændig for de Bygninger paa Landet, der svare Bygningsafgift. Denne Afgift er derfor virkelig en eenfibig Afgift. Jeg vilde vel finde det meget betænkeligt at

udvide den til alle Bygninger paa Landet, hvorimod jeg vilde have mindre Betænkelighed ved at udvide den til, hvad man kalder Herregaarde, paa Alt, hvad der kommer ind under Begrebet af Beboelsesleilighed, der ikke ligefrem hører med som nødvendigt Tilbehør til Agerbrug. Det forekommer mig altsaa, at Spørgsmaalet med Hensyn til Kjøbstædernes Klager over denne Udgift ikke ganske er saaledes, som det ærede Medlem fremstillede det. Man kan ikke nægte, at Bygningsafgiften paa en vis Maade er en ulige Skat og forsaavidt mindre hensigtsmæssig. Den kan i det Hele taget, som saamange andre Statter, kun forsvareres derved, at vi ingen anden Skat have at sætte isteden. Der er en anden af hans Ytringer, som jeg tillægger en større Betydning; jeg sigter navnlig til en Udtalelse af ham, da han talte om Tolden, om Krigsskattens Forhøielse deraf, og da han klagede over, at den var for høi paa Sukker og Kaffe og for lav paa visse andre Artikler. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at disse Forbrugsafgifter forholdsvis hvile for haardt paa de mindre Demidlede — i denne Henseende har jeg ikke Noget at indvende mod hans Anskuelse, og jeg er beredt paa at vise min Enighed med ham heri, naar Talen her i Salen kommer paa en Formue- og Indkomstskat, eller under Forhandlingen om Krigsskatten, den Skat, der i Virkeligheden bør være det Middel, hvorved man tildeels skal søge at udjævne den Ulighed, der saaledes er tilstede; men jeg troer, han har fuldstændig Ret, naar han taler om, at man til Gjengæld kunde forsøge Tolden paa Kul og Tjern, eller, saavidt jeg mindes, ogsaa paa visse Manufacturvarer. I denne Henseende er jeg af en aldeles modsat Mening, jeg troer, at Told paa Tjern og Kul, samt paa Manufacturvarer er i høi Grad skadelig, den sidste, fordi den hører til disse Afgifter, der ere skadelige, ikke fordi de umiddelbart trykke, men fordi det Toldsystem, der medtager alle disse Poster, i høi Grad hindrer hele det økonomiske Liv, og jeg troer, at, naar Talen er om at ophjælpe den Klasse af Befolkningen, der lever af sit Arbejde, gjælder fuldt saameget med Hensyn til denne Deel af Befolkningen netop dette, at man skal see